

سبت: روز آزادی

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: خروج ۱۶: ۱۶-۱۸؛ خروج ۲۰: ۸-۱۱؛ تثیبه ۵: ۱۲-۱۵؛ متی ۱۲: ۹-۱۳؛ لایوان ۲۵: ۱-۷.

آیه حفظی: « روز شنبه برای استراحت انسان بوجود آمد، نه انسان برای روز شنبه » (مرقس ۲: ۲۷).

خداوند سبت را به عنوان فعل نهایی هفته آفرینش، خلق کرد. گفته شده است که در روز هفتم از آفرینش، خداوند نه تنها آرام گرفت، بلکه او آرامی و راحتی روز شنبه را به عنوان بخش جدایی ناپذیر از طریقی که جهان باید می بود، بنیان نهاد. سبت تجلی چگونگی خلقت ماست تا با خدا و با یکدیگر تعامل داشته باشیم.

بنابراین، جای تعجب نیست که سبت به عنوان یکی از احکام در برنامه خداوند برای قومش، در ابتدای بنیانگذاری جامعه جدید اسرائیلیاندر نظر گرفته شده بود. برای همین بود که سبت، نقشی اساسی در زندگی عبرانیان داشت.

اغلب هنگامی که ما در مورد سبت صحبت می کنیم، این گفتگو به سرعت به طرف این مسئله که چگونه آن را نگه داریم (رعایت احکام روز سبت) سوق پیدا می کند. چه کارهایی را نباید انجام دهیم، و چه کارهایی باید انجام دهیم؟ با وجود اینکه این سؤالات مهم هستند، ما باید نقش کامل کننده سبت را در طرح خداوند برای جهان و زندگی قوم او، به عنوان نمادی از فیض و شرط خداوند، درک کنیم.

همانطور که عیسی فرمود، روز هفتم سبت برای بشریت خلق شد. هنگامیکه ما به واقع « این روز را به یاد آوریم »، آن باعث تحول ما در روزهای دیگر هفته خواهد داد، و — همانطور که عیسی شرح داد — این می تواند به این معنا باشد که باعث برکت دیگران نیز هم می شود.

درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت ۲۹ تیر ماه — ۲۰ July آماده شوید.

منا به اندازه کافی

نسلها بعد از نسلها اسارت و تنزل اجتماعی که، چنین شرایطی زخمی برامت ستمدیده زده بود، خداوند به دنبال ترفیع اجتماعی اسرائیلیان تازه نجات یافته بود، و به آنها روشی بهتر برای زندگی و قوانینی برای بنای بهترین نوع جامعه جدید داد. اما یکی از اولین قدمهای این فرآیند، بصورت یک درس هدفمند عملی و آموزنده بود.

چهل سال مدید سرگردانی آنها در بیابان، این آهنگ موزون زندگی، و شواهد قابل رویتی از کمک های خداوند به آنان و عبادت خالصانه، بصورت جزئی از فرهنگ جامعه اسرائیل شده بود. خوراک آنان بصورتی از منا به آنها داده می شد، خوراکی که هر روز صبح در اطراف اردوگاه اسرائیلیان آشکار می شد.

خروج ۱۶: ۱۶-۱۸ را بخوانید. فکر می کنید که اهمیت داشتن معیار خاص برای هرکس در تأیید این آیات چیست؟

پولس در دوم قرنیتان ۸: ۱۰-۱۵ با ارجاع به این حکایت، آن را به عنوان نمونه ای از اینکه مسیحیان چگونه باید باشند، بیان می کند: «بلکه به گونه ای به یکدیگر کمک کنید که همه به یک اندازه و یکسان داشته باشید. در حال حاضر شما اضافی دارید؛ بنابراین، می توانید به ایشان کمک کنید. در آینده نیز اگر شما احتیاج داشته باشید، آنان نیاز شما را برآورده خواهند کرد. به این ترتیب، هر کس به اندازه احتیاج خود خواهد داشت» (آیه ۱۴).

این درسی برای اسرائیلیان و همینطور برای ما بود، که خداوند به اندازه کافی برای قوم و خلقت خود، همه چیز را مهیا می کند. اگر ما فقط به اندازه ای که نیاز داریم از آن استفاده کنیم و آماده باشیم که اضافه آن را با دیگران تقسیم کنیم و به اشتراک بگذاریم، همه ما بوسیله آنچه که خداوند مهیا می کند تامین خواهیم شد. لازمه مصرف بقدر کفایت روزانه این است که مردم به خداوند اعتماد کنند که روز بعد هم آنچه که احتیاج دارند را خواهند داشت و خداوند برای آنان مهیا خواهد کرد، حتی بیشتر خواهند داشت. افراد ستمدیده، مانند بردگان اسرائیلی، فقط مایل بودند بر روی بقا و زنده ماندن خود تمرکز کنند، اما خداوند می خواست به آنان اعتماد، سخاوت، و بخشش در زندگی یاد بدهد و برای آنان به اثبات برساند.

اما در این امتحان از طرف خداوند، جنبه های قابل توجه دیگری هم وجود داشت. هر جمعه سهم منا دو برابر به روی زمین فرستاده می شد — فقط در آن روز — مردم باید منای اضافی را با هدف آماده شدن برای روز سبت جمع آوری می کردند. مقررات

مخصوص روز سبت، راه دیگری برای آنان بود که در همه نیازهایشان یاد بگیرند که به خداوند اعتماد کنند. این سهم اضافه مَنّا، عمل بخشش و فیض خداوند، آنها را قادر می ساخت تا حتی خیلی بیشتر از آرامشی که خداوند برای روز هفتم به آنان وعده داده بود، استفاده و بهره مند شوند.

ما در روزهای جمعه چه کاری می توانیم انجام دهیم که به ما کمک کند تا از آنچه که خداوند به ما در روز سبت هدیه می کند، بهتر بهره مند شویم؟

۲۴ تیر ماه

دوشنبه

دو دلیل برای روز سبت

خروج ۲۰:۸-۱۱ و تثیبه ۵:۱۲-۱۵ را بخوانید. چگونه این دو تفسیر از فرمان چهارم مکمل یکدیگر هستند؟

به یاد آوردن، بخش مهمی از رابطه ای است که خدا در پی احیا و برقراری مجدد آن با قومش می باشد، این رابطه بر اساس این حقیقت استوار است که، خداوند خالق و نجات دهنده ماست. هر دو نقش در هر دو تفسیر فرمان چهارم نمایان است و به همین ترتیب ارتباط نزدیک با سبت و عمل به آن دارد.

در بیرون آمدن از سرزمینی که تحت سلطه خدایان دروغین بود، اسرائیلیان نیاز داشتند که نقش خداوند به عنوان خالق به آنان یادآوری شود. سبت روش بسیار مهمی برای این یادآوری بود، در قالب چرخه هفتگی به خاطر تهیه مَنّا اضافی در روز جمعه آن را مهم تر از همه چیز ساخت، که یک مثال قدرتمند از قدرت خلاقانه او بود. در خروج باب ۲۰ تفسیر فرمان چهارم، خداوند به عنوان خالق ما بطور بسیار واضح بیان شده است.

در مقایسه با نجات، رهایی، و رستگاری آنان، در تثیبه باب ۵ توجه و تمرکز بر روی فرمان چهارم است. این حکایتی بود که اسرائیلیان بطور مرتب تعریف می کردند؛ آنان با آن می توانستند به ویژه هر سبت دوباره با خداوند ارتباط برقرار کنند. در واقع اولین حکایت آنان، نجات جسمانی آنان از بردگی در مصر بود، اما همانطور که درک آنان از خدا و رستگاری او بیشتر می شد، همانطور هم سبت به نماد هفتگی و تجلیل از نجات روحانی آنان تبدیل می شد.

هدف هر دوی این انگیزه ها از سبت، بازسازی و احیای رابطه بین خدا و قومش بود: « و روز سبت را به ایشان دادم تا در هفته یک روز استراحت کنند. این علامتی بود بین من و ایشان، تا به یاد آورند که این من هستم که ایشان را تقدیس و جدا کرده، قوم

خود ساخته‌ام» (حزقیال ۲۰: ۱۲). و همانطور که ما شاهد بوده ایم، این هرگز و فقط در مورد این گروه از مردم نبود. بر پایه و اساس این رابطه، آنها نوع جدیدی از جامعه را بنا کردند، که این نوع از جامعه با بیگانگان مهربان بود و باعث برکت تمام جهان می شد. «به یاد آور که در سرزمین مصر غلام بودی و من که خداوند، خدای تو هستم با قدرت و قوت عظیم خود تو را از آنجا بیرون آوردم. به این دلیل است که به تو امر می کنم سبت را نگه داری» (تثنیه ۵: ۱۵). با نگه داشتن (رعایت احکام روز شنبه) سبت به عنوان شیوه ای برای یادآوری و تجلیل از خالق و همچنین آزادی از اسارت، ما می توانیم پیوسته ارتباط مان را، نه تنها با خداوند، بلکه با کسانی که در اطراف ما هستند، گسترش دهیم. بخشندگی و مهربانی خداوند شامل حال ما می شود؛ بنابراین، ما هم باید با دیگران مهربان و سخاوتمند باشیم.

به چه طریق هایی، نگه داشتن سبت (رعایت احکام روز شنبه) می تواند موجب شود که ما با دیگران مهربان تر، دلسوزتر، و شفیق تر باشیم؟

۲۵ تیر ماه

سه شنبه

روز برابری و مساوات

یکی از چیزهایی که از خواندن اجمالی ده فرمان در خروج ۲۰ و تثنیه ۵ معلوم می شود این است که شرح فرمان چهارم از بقیه فرمان ها دقیق تر است. در حالی که برخی از فرمان ها فقط با چند کلمه نوشته و ثبت شده اند (در زبان عبری برخی توضیحات فقط در دو کلمه می توانند بیان شوند)، فرمان چهارم این فرصت را می دهد که چرا، چگونه، و چه کسانی باید روز سبت را به یاد آورند.

خروج ۲۰: ۸ تا ۱۱ را بخوانید. چه چیزی را در مورد خدمتکاران و غریبان و حتی حیوانات می گوید، و این چه معنی می دهد؟

در میان شرح جزئیات سبت، قابل توجه این است که کانون توجه بر روی دیگران است. سیگوه-ک-تانستد، استدلال می کند که این فرمان در میان تمام فرهنگ های دنیا منحصر بفرد است. او توضیح می دهد، که فرمان سبت، «اولویت بندی نگاه کردن از پائین به بالا و نه از بالا به پایین است و اولین اهمیت و توجه را نسبت به ضعیف ترین و آسیب پذیرترین افراد جامعه معطوف می دارد. کسانی که نیاز بیشتری به استراحت دارند- برده ها، غریبان، و حیوانات باردار- مخصوصاً ذکر شده و به آنان اشاره شده است.

در آرامش روز هفتم تنگدستان، وحتى حیوانات زبان بسته، حضور دارند». - مفهوم از دست رفته روز هفتم (میشگان: مطبوعات دانشگاه اندروز، ۲۰۰۹)، صفحات ۱۲۶ و ۱۲۷. فرمان چهارم، با توجه خاصی اصرار دارد که سبت برای همه، روزی برای شادی و لذت بردن می باشد. در پرتو سبت، همه ما با هم برابر هستیم. اگر شما در طول هفته کارفرما هستید، شما اجازه ندارید که کارمند خود را مجبور کنید که در سبت کار کند. و این به دلیل این است که، خداوند به آنان نیز یک روز برای استراحت داده است. اگر شما برای کسی کار می کنید - یا حتی برده هستید - در روزهای استراحت خودتان، سبت به شما یادآوری می کند که شما بطور یکسان بوسیله خداوند خلق گشته و رستگار و آزاد شده اید، و خداوند از شما دعوت می کند تا این را به طریقی به غیر از عبادات معمولی خود تجلیل و تقدیس کنید. حتی کسانی که احکام سبت را رعایت نمی کنند و آن را نگه نمی دارند « و مهمان تو که درون دروازه های تو باشد » (خروج ۲۰: ۱۰) باید از منافع سبت بهره ببرند.

این عقیده برای تغییر دیدگاه اسرائیلیان که بعد از تحمل بردگی و انزوا، حیاتی نو پیدا کرده بودند، می توانست قابل توجه باشد، اکنون که آنها در سرزمین جدید مستقر شده بودند، خداوند نمی خواست که آنها رفتار ستمگران قبلی آنان که به آنان ظلم کرده بودند، را فرا بگیرند. همانطور که به آنها قوانین دقیق و جامع برای بنای جامعه جدید آنها را می داد، او به آنان (در واقع به همه ما) یک یادآوری هفتگی، با روشی قدرتمند، از اینکه چگونه همه ما در پیشگاه خداوند برابر هستیم را داد.

چگونه می توانید سبت را در اجتماع خود بشارت دهید، به این معنا که آنان هم از مزایای سبت از طریق شما بهره مند شوند؟

۲۶ تیر ماه

چهارشنبه

روز شفا

در حالی که دیدگاه اصلی برای سبت و نگهداری سبت بسیار گسترده و کامل بوده، در زمانی که عیسی مسیح بر روی زمین بود، سبت چیزی بسیار متفاوت برای رهبران دینی مبدل شد. سبت از یک روز آزادی و برابری، مبدل به یک روز از قوانین و مقررات سنتی، و یک سری از محدودیتهای انسانی شد. عیسی مسیح در زمان خودش، در مقابل این چنین طرز تفکر و نگرشی ایستاد، مخصوصاً با این دلیل که، آنها به این وسیله می خواستند در دیگران اعمال نفوذ کنند.

بسیار قابل توجه است که او (عیسی مسیح) بیشترین تعداد معجزات شفا را در سبت انجام داد. به نظر می رسد که عیسی عمداً این معجزات را در سبت انجام می داد، به عنوان مغایرت با هر روز دیگری، تا چیزی مهم را در مورد اینکه سبت چگونه باید باشد

نشان دهد. اغلب در این حکایت ها، عیسی در مورد مناسب بودن شفا در سبت شرح می دهد، و غالباً فریسیان از اظهارات او به عنوان یک بهانه برای تکمیل نقشه خود برای کشتن عیسی در آینده استفاده کردند.

حکایت های شفاهای سبت عیسی را در متی ۹: ۱ تا ۱۳؛ مرقس ۱: ۲۱ تا ۲۶؛ ۳: ۱ تا ۶؛ و یوحنا ۹: ۱ تا ۲۶ را بخوانید. مهم ترین چیزهایی که توجه شما را در این حکایت ها جلب می کنند، چیست؟

عیسی تأیید می کند که سبت مهم است. ما نیاز داریم تا حد و مرزهایی را برای زمان سبت قرار دهیم تا آن را بطور ویژه نگه داریم و اجازه دهیم هر هفته سبت زمانی مناسب برای رشد روابط ما با خدا، خانواده ما، کلیسای ما، و اجتماع ما باشد. اما نگه داشتن سبت نباید خودخواهانه و فقط در مورد ما باشد. همانطور عیسی فرمود: «انجام کارهای نیکو در روز سبت جایز است» (متی ۱۲: ۱۲).

بسیاری از اعضای کلیسا کارهای خیلی خوبی برای مراقبت از دیگران انجام می دهند. اما همچنین بسیاری از ما احساس می کنیم که ما باید تلاش بیشتری برای کمک بکنیم. ما می دانیم که خداوند به کسانی که آسیب دیده اند، مظلوم واقع شده اند، و یا فراموش شده اند، اهمیت می دهد، پس ما هم باید اهمیت بدهیم. از آنجا که به ما حکم شده است که بطور مرتب کارهای معمول هفتگی را انجام ندهیم و از فشارهای هفته آزاد شویم، در روز سبت به ما زمانی برای تمرکز بر روی نگرانی های دیگران به عنوان یکی از راه های حفظ و نگهداری سبت واقعی و فعال داده می شود: «طبق فرمان چهارم، سبت به استراحت و پرستش مذهبی اختصاص داده شد. همه کارهای دنیوی باید به حالت تعلیق درآید، اما کارهای شفقت آمیز و خیرخواهانه که مطابق با عزم خداوند هستند..... برای شفای مریضان، برای تسلی غمدیدگان، کاری از روی عشق به خداوند هست که باعث می شود، روز مقدس خدا حرمت داده شود» (لن جی وایت، Welfare Ministry، صفحه ۷۷ از مرجع انگلیسی).

شما چه کاری برای خیرت دیگران در سبت انجام می دهید؟

۲۷ تیر ماه

پنجشنبه

سبت روز استراحت زمین

همانطور که مشاهده کردیم، سبت بخش مهمی از چرخه حیات قوم بنی اسرائیل بود. اما

در اصل سبت فقط برای یک روز در هر هفته نبود. این همچنین شامل استراحت و ویژه در هر هفتمین سال بود، و بعد از هفت دوره هفت ساله، سال یوبیل در پنجاهمین سال بود.

لاویان ۲۵: ۱ تا ۷ را بخوانید. در این نوع دستورالعمل چه چیزی قابل توجه است؟ شما از چه راههایی می توانید این نوع دستورالعمل را در زندگی و کارتان قرار بدهید؟

سال سبت اجازه می داد که زمین مزرعه برای سال بعد استراحت کند (کاشت نشود). این یک اقدام قابل توجه در کار نظارت و سرپرستی زمین است و حکمت این کار به عنوان یک عمل کشاورزی به طور گسترده ای به رسمیت شناخته شده است.

سال هفتم برای بردگان نیز خیلی مهم بود (نگاه کنید به خروج ۲۱: ۱ تا ۱۱). در صورتی که هرکدام از اسرائیلی ها خیلی بدهکار می شدند چنانکه خود به بردگی درمی آمدند (خود را به عنوان برده بفروشد). باید آنها در سال هفتم آزاد می شدند. همینطور، در اواخر سال هفتم بدهی های خیلی زیاد باید ابطال می شد (نگاه کنید به تثیبه ۱۵: ۱ تا ۱۱).

همانند مَنّایی که خداوند برای اسرائیلیان در بیابان مهیا می کرد، نکاشتن محصول برای یک فصل، در اثر اعتماد بود، که خدا از سال قبل و از آنچه خود زمین در سال سبت تولید کرده بود، به اندازه کافی محصول برای آنان مهیا می کرد. به همین ترتیب، آزاد کردن برده ها و لغو بدهی ها، یک رحمت بود، اما این همچنین اعتماد کردن به قدرت خداوند در تامین نیازهای ما است. به یک معنا، مردم باید یاد می گرفتند که مجبور نیستند تا دیگران را ستایش کنند تا نیازهای خودشان را فراهم کنند بلکه (فقط به خداوند اعتماد کنند).

بطور کلی می باید اصول و الگوی سبت با ساختار جامعه اسرائیل مرتبط می بود. به همین ترتیب، نگهداری سبت امروزه باید یک نظم و تربیت روحانی باشد تا بتواند همه روزهای دیگر ما را هم تغییر دهد. بطور عملی، سبت یکی از راههای زندگی کردن با آموزش های مسیح است که اول پادشاهی خدا را می طلبد: «پدر آسمانی شما قبلاً همه نیازهای شما را می داند. . . و او همه چیز را به شما خواهد داد» (متی ۶: ۳۲ و ۳۳).

نگه داشتن روز سبت چه تفاوتی باید در شش روز دیگر هفته ما ایجاد کند؟ بالاخره، اگر شما از یکشنبه تا جمعه حریص، خودخواه و بی رحم باشید، و شما در سبت هیچ کدام از این چیزها نباشید، چه اهمیتی دارد؟ آیا واقعاً می توانید در روز سبت این چنین خصوصیات را نداشته باشید، اگر شما بقیه هفته آن خصوصیات را دارید؟

تفکری فراتر: بخوانید، *إلن جی وایت*، «از دریا سرخ تا صحرای سینا»، صفحات ۲۹۵ تا ۲۹۷، در کتاب *مشایخ و انبیاء*؛ «روز سبت»، صفحات ۲۸۱ تا ۲۸۹، در کتاب *آرزوی اعصار؛ سیگوه کی*. تنستاد، "The Social Conscience of Seventh Day"، صفحات ۱۲۵ تا ۱۴۳، در کتاب *The Lost Meaning of the Seventh Day*.

«عیسی به آنها اظهار داشت که کار تسکین دادن رنجوران هماهنگ با قانون سبت است. این در هماهنگی با کار فرشتگان خداوند بود، کسانی که همیشه در حال حرکت بین آسمان و زمین برای خدمت به بشریت رنج دیده هستند»

«و همچنین در این روز انسان وظیفه ای دارد که باید انجام دهد. ضروریات زندگی برای بیماران که نیاز به مراقبت دارند، باید فراهم شود و حاجات نیازمندان باید تامین شوند. کسی که در تسلی رنج رنجیدگان در سبت غفلت می کند، بی گناه نخواهد بود. روز مقدس استراحت خداوند (سبت) برای انسان آفریده شده است، و اعمال رحمت آمیز درهماهنگی کامل با هدف آن هستند. خداوند مایل نیست که مخلوقات او حتی ساعتی درد و عذاب ببرند وقتی که در روز سبت یا هر روز دیگری می تواند رفع شود.»

سوالاتی برای بحث

۱. شما به چه شیوه ای سبت را به عنوان اثبات اعتماد خودتان به خدا تجربه کرده اید؟ آیا شما در زندگی خود تجربه ای مانند *مَنَا* داشته اید، جایی که خدا در پاسخ اعتماد شما به او، آن را فراهم کرده است؟ اگر چنین است، آن را با کلاس در میان بگذارید و بگویید آنچه را که آموخته اید.

۲. آنچه که ما در فرمان چهارم دیدیم، در خروج ۲۰:۸ تا ۱۱ و تثنیه ۵:۱۲ تا ۱۵ یافت می شود، که خداوند بر جنبه های مختلف آن تاکید دارد. یکی از جنبه های سبت که بیشتر برای شما ارزشمند است، چیست؟

۳. در کلاس و یا به صورت جداگانه، در مورد برخی از راه هایی که می توانید برکات و مزایای سبت در جامعه خود به اشتراک بگذارید هم فکری کنید.

۲. بعضی از شیوه هایی که در آن سبت زندگی شما را تغییر داده است، چیست؟ آیا بخش های دیگری از زندگی شما وجود دارد، که الگوها و اصول سبت باید تاثیر بیشتری در آن داشته باشد؟

خلاصه: خداوند سبت را به عنوان راهی برای به یاد آوردن خلقت و رستگاری بشر داد، اما سبت همچنین دارای مزایای عملی بسیاری است. سبت به ما می آموزد که به خداوند در تامین آتیۀ خود اعتماد کنیم؛ سبت به ما می آموزد تا تمرین برابری و مساوات کنیم؛ و این می تواند به یک نظم و ترتیب روحانی مبدل شود که بتواند تمام روابط ما را تغییر دهد. عیسی عقیده خود را در مورد سبت با شفا دادن بیماران و تایید کردن سبت به عنوان روزی که برای نیازمندان منفعت دارد، نشان داد.